

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištv o je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Z dnem 1. oktobra t. l. se prične naročevanje za zadnje četrtletje tega leta.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

Upravištv o „Slov. Naroda“.

Deželni zbor štajerski.

Iz Gradca 19. septembra. [Izv. dop.]

Danes so slovenski poslanci stopili v klub nemških konservativcev kot gosti, ki se bodo z njimi skupno posvetovali o vseh gospodarstvenih in političkih rečeh in o njih sklepali, a svoje narodne stvari bodo si Slovenci sami razpravljali ter skupnemu klubu posledke prijavljali na podpiranje v zboru. Sicer nam vse to malo pomore, ker imamo upravo večino dveh tretjin proti sebi; bolje bi kazalo doma krompir kopati, nego-li v Gradci čas in penenze tratiti; tu za nas ni rešitve, nego treba bode s vsemi postavnimi sredstvi delati na delitev namestništva tako, da Slovenci dobimo slovenski oddelek, in pospeševati „zjediničenje vseh Slovencev“. Palacky bil je 1848. l. glavni zagovornik tega nazora, da narodna ravnopravnost je na Českem izvediva, ako vsakteri obeh delov dobi posebno samostalno upravo. Na Štajerskem tudi ni inace mogoča pri toliko zagrizenej večini.

Ljutomerski okrajni zastop poslal je prošnjo deželnemu zboru, želeč nadaljevanje železnice od Radgone do Ljutomera kar dohode pravo vrednost, kedar se raztegne do Ormoža.

Poslanec Raič naznanil je danes interpelacijo na deželni odbor štajerski glede nameščenja učiteljskih mest pri Ptujске nižje gimnaziji s profesorji, kateri so nezmožni slovenskega jezika.

Dobro je vedeti, da so se 1848. leta vsi deželnozborski zapisniki v Gradci tiskali v nemškem in slovenskem jeziku, na čemer se nikdo ni spodtikal, a danes? Zakaj ne bi naš narod na drobno zvedel, kaj se v deželnem zboru štajerskem godi? 1849. leta bilo je v tem zboru skleneno: Oba v deželi bivajoča naroda sta jednako opravičena in imata neurozljivo pravo na varovanje in gojitev svoje narodnosti in jezika. Kje so sedaj oni častni nemški možje, ki so v deželnej sobi, bivši v ogromnej večini, onda tako pravično zakonarili?

V zadnji seji sta stavila gg. dr. Dominiku in M. Vošnjak interpelacijo, koliko misli vlada donášati k stroškom za nadaljevanje reguliranja Savinje. V servitutni odsek je bil voljen dr. Radaj, v odsek za zgradbo železnice iz Rogatca čez Slatino na južno železnico M. Vošnjak. V debati glede ločitve katastralne občine Prepole je bil poslanec Bärnfeind kot ud občinskega odseka hudo in surovo napaden od „Hamerambosa“ dr. Schmidererja. Deželni glavar je bil prisiljen, zvonček porabiti. Bärnfeind in dr. Radaj sta izvrstno govorila. Pri glasovanju je propal nasvet deželnega odbora in dobil večino nasvet odsekov, to je, da se ne dovoli razdelitev občine. Prihodnja seja v ponedeljek.

Deželni zbor kranjski.

(III. seja 19. septembra.)

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški utemeljuje svoj samostalni predlog, glede uradnega jezika pri deželnih uradih. Govornik pravi, da so narodni zastopniki v tem predmetu od začetka ustavnega življenja imeli odkazan pot, dejanska upeljava narodnega jezika v šolah in uradnih, povsol kjer Slovenci stanujejo in pri vseh oblastnih, naj si bodejo državne ali deželne, jim je bilo glavno in

načelno vprašanje, za katero so se bojevali najboljši možje slovenskega naroda. A tudi njih nasprotniki so se, čeravno neradi, vender le nekoliko morali podvreči splošni in naravni potrebi, kakor tudi javnim zahtevam. Poudarjati je še, pravi govornik, da s predlogom, katerega je stavil, neče reči, da bi se bili ogibali slovenski deželni odborniki slovenskega uradovanja, uradovali so većinoma v slovenskem jeziku, splošni upeljavi slovenskega uradovanja pri deželnem odboru nasprotoval je le sklep deželnega zbora ali ukaz deželnega odbora od leta 1878, kateri je še zdaj v veljavi in je postal normale deželnim uradnikom. Že leta 1869 sklenil je deželni zbor, da se ima uradovati slovensko in tako se je tudi gladko brez zaprek in le z malimi izjemami uradovalo do l. 1878. Ko je l. 1878 nasprotna nemška stranka po dobroznanih in slaboglasnih volilnih dogodajih prišla na krmilo, bilo je njena prva skrb, potisniti slovenščino v kot in jo omejiti na iste slučaje, v katerih so dopisovali slovenske stranke deželnemu odboru in vse notranje uradovanje je bilo od tedaj nemško.

Tako pa ne sme dalje ostati, slovenščina more priti zopet na prvo mesto, kar se bode zdaj skoro brez izjem dalo izvrševati, kajti od l. 1869 se je število slovenskega jezika zmožnih uradnikov izdatno pomnožilo. V formalnem oziru predlaga govornik, naj se njegov predlog izroči upravnemu odseku v pretres in poročanje, čemur zbor pritrdi.

V imenu odbora za deželnozborno poročilo poroča g. poslanec Obreza o oddelku „Sklenjene postav“, ki se odobri.

Poslanec Klun poroča o oddelku deželnozborno letnega poročila, kateri zadeva „Šolstvo“.

Deželni odbor je vsled deželno-zbornega sklepa v 6. seji z dné 29. septembra 1883 knjigotržcema Kleinmayr & Baumbergu nakazal dovoljeno podporo 500 gld. Knjigotržec Alfred vit. Hölder na Dunaji obrnil so je z ulogo dné 30. oktobra 1883 do deželnega odbora s prošnjo, naj mu dovoli primerno podporo za natisk in izdavanje slovenskogrške slovnice in vadbice, izdelane od prof. Jos. Šumana na Dunaji. Deželni odbor je deželnemu šolskemu svetu izrekel, da je pripravljen v prihodnjem zboru nasvetovati podporo za izdavanje gori navedenih dveh

LISTEK.

Iz dnevnika prijateljevega. *)

Temno bilo je danes nebó, gosti oblaki vlačili so se po njem. Vse v naravi je bilo tiho in mirno. Vzduh vlégal se je kakor svinec na prsi. — Nikogar né bilo v mesteci . . .

Izza ógla ulic prikazal se je križ, in za njim rakev. — Bil je pogreb. Za rakvo pa je šlo kakih šest žensk s tužnimi obrazi in tužnimi srci. —

Prišli so na pokopališče. In še bolj se je stemnilo nebo. A od daleč čulo se je gromenje — odgovor duhovnikov liberi . . .

In vzpustili so rakev v grob. —

Grob! — Človek živi in se trudi, in na krilih fantazije širé se misli človeške do neba, ti jama pa okleneš vse te misli, ti plačaš ves trud človeški! . . .

In metáli so prst in kamenje na rakev, da je vótlo bobnólo iz temne jame. In jélo je treskati ter

*) Moj prijatelj P. M., iz čegar dnevnika sem iztrgal nekaj listov ter jih predlagam č. čitateljem „Narodovim“, umrl je lani na Dunaji.

grometi, in curkoma vžil se je dež na novo gomilo. A mrtvec né čul vsega tega. — —

Meni pa je bilo nekako tesno pri srci in mnélo se mi je, da je mali ta pogreb, oblačno nebo, grom in tresk podoba življenja — življenja nesrečneža — življenja mojega!

* * *

„Zgodaj ločen že od doma, stanoval sem v podstrešni izbi stare hiše v daljnem mestu dunajskem. Unostran široke ceste, nasproti mojemu stanovanju, pa je stala krasna palača, kakeršnih je mnogo na Dunaji. In večkrat slonel sem s praznim želodcem pri malem okni ter zrl unostran ceste v vesélo življenje, koje so žili srečni prebivalci krasne te palače. Večkrat pa sem si želel, da bi bil na mestu kočijaža, ki je tako veličésto stopal ob ekvipaži, pričakujé gospóde. Obleden je bil v črno z zlatom obrobjeno oblačilo. In ekvipaža se je svetila tako krasno v solnci poletnem! . . .

Ko pa sem nekoč zopet slonel ob okni ter motril gospódskega kočijaža in svetlo ekvipažo, odprlo se je v palači nasproti mojemu okencu okno, in mej pisanimi cveticami prikazala se je mala glavica. Bledo lice je bilo obrobjeno s črnimi, gostimi

kodri. In tam gori nad polovico malega obrazka blestelo je dvoje tako lepih, temnih očes! . . .

Pozabil sem sedaj gospódskega kočijaža in pozabil svetle ekvipaže . . . In zrl sem tija nasproti, kdér se je bila prikazala mej pisanim cvetjem mala glavica. Gledal sem tija in zavidal rumene žarke svetlega solnca, ki so si smeli igrati po malem obrazki . . .

Uživa pač vsaka stvar na sveti več prostosti, ko dijak — siromak! —

Nekedaj pa sem prišel pozno domov. — In ko sem pogledal skozi okence tija nasproti, videl sem v razsvetljeno dvorano . . . Po parketi vrstil se je par za parom. In mej plesalci bil je tudi mali obrazek obrobjen s črnimi, gostimi kodri. Smejál se je tako nedolžno, tako srečno!

Z nesrečnim srcem zrl sem v srečni ta obraz. — Veselo bilo je vse meni nasproti, veselo so celó plapolale bele sveče. In dolgo v noč se je vrstil tam par za parom, in dolgo v noč gledal sem s srcem polnim željá v veselo to življenje! . . .

Prošlo je nekaj dni:

Solnce je žalostno obsevalo postelj pri okni v krasni palači. V postelji pa je ležal mali obrazek na mehki blazini ter motril jasno nebo. A bil je

knjig ter vprašal, ali se bode grščina na slovenskih paralelkah predavala s slovenskim učnim jezikom. Ako učno ministerstvo tega še ni ukazalo, naj blagovoli deželni šolski svet ministerstvu predlagati, da se slovenski pouk na slovenskih gimnazijah in paralelkah raztegne tudi na grščino. Odgovor še ni došel. Žepičeve latinsko-slovenske vaje, katere so bile založene na stroške deželnega fonda, so se do poslednjega iztisa razprodale in se je zanje po izkazu knjigovodstva skupilo 1260 gld., da-si je bilo 130 iztisov brezplačno darovanih.

Poročevalec pravi, da se je slovenski učni jezik na gimnazijah kranjskih prav dobro obnesel, kajti število učencev raste leto za letom in tudi učni načrt je jako povoljen. Letošnje šolsko leto upisalo se je na Ljubljanskej gimnaziji nad 800 učencev, v prvi razred 190, mej temi samo 35 v nemški oddelek. Za pouk pa treba knjig in to v prvi vrsti grško-slovenske slovnice in latinsko-slovenskih vaj, katere so popolnem pošle. Isto tako bode treba grško-slovenskih vaj. Ker se deželni zbor ne more pečati z izdavanjem in zalaganjem knjig, misli poročevalec, da je najumestnejše, ako podpira založnike, kateri izdajajo potrebne šolske knjige. V ta namen, nasvetuje poročevalec, naj se dovoli deželnemu odboru kredit 1000 gld. in naj se istemu naroči, da ponovi prošnjo na merodajnem mestu, da se upelje na gimnazijah pouk v grškem jeziku, s slovenskim učnim jezikom. Predlog se vsprejme, kljub g. Dežmana ugovoru. (Konec prih.)

Peticija Šmartinske občine

za uvedenje poludnevnega pouka in za omejenje učenja nemškega jezika. Ne vemo sicer, kaka rešitev bode tej peticiji, zdi se nam pa umestno, po poslanci g. Svetci izročeno peticijo priobčiti vso, ker je v marsikaterem oziru zanimljiva. Peticija slove:

Odbor Šmartinske občine je v seji 2. decembra 1883. sklenil prošnjo:

- a) da bi se na štirirazredni šoli v Šmartnem pri Litiji upeljal, kolikor mogoče, poludnevni pouk; in
- b) da bi se učenje nemškega jezika omejilo samo na tiste otroke, katerih stariši to žele.

Uzroki pa, ki so občinski odbor nagnili do tega sklepa, bili so naslednji:

Kraji, ki so v Šmartinsko šolo ušolani, so na široko raztreseni in zunaj Šmartna imajo otroci po pol ure, po uro in še več hoda do šole in stanovalci tega šolskega okraja so, ako se nekaj malo Šmartinskih rokodelcev odšteje, vsi trdi kmetje. Zatorej je celodnevni pouk za te kraje, veliko prevelika težava. Otrok gre na vse jutro od doma in stariši ga potem ne vidijo cel dan; še le pozno zvečer jim pride domov, ter jim tako pod milim Bogom ni za družega, kot redi in oblači ga in bukve mu kupuj. Ako ima kdo več otrok, toliko huje zanj. Zakaj štirirazrednica v Šmartnem s celodnevni poukom mu jih za celih šest let odtegne vse; in ako ima še druge otroke zadaj, sam jih varuj, svojo živino sam pasi in sam kmetuj; otroci, kar jih je za šolo doraslih, so mu brez vsake koristi; samo plačila ima in skrbi za njih hrano, obleko, obutalo in za njih šolske potrebe.

Za kmetske stariše je pa tukaj še druga nad-

loga. Skušnja uči, da, kdor če kmet biti, mora zgodaj kmetiškega dela učiti se in vaditi. Otroka pa, ki celih šest let po celi dan v šoli sedi, ni mogoče nič vaditi; pač pa se navadi pohajanje in lenobe, ter se zmehekži za delo. Pa tudi za otroka samega ni dobro. Ako je celi dan v Šmartnem, dobi samo dvakrat na dan kaj gorkega jesti, zjutraj in zvečer. Opoludne ima samo kaj kruhka ali kako jabolko. Vsak lahko prevede, da taka hrana otroku, ki se ima telesno ravno najbolj razvijati, ni zadostna. Pri tem pa še mora cel dan v šoli sedeti in učiti se. Zatorej pa ni čuda, da otroci v rasti zaostajajo in da se pogostoma slišijo tožbe, da otroci, ki so bili prej trdni in zdravi, ko začno v šolo hoditi, pa hirajo, bolehalo in nekateri tudi umrje.

Kako če potem nastati iz tacega otroka trden kmetski delavec, kakor je za naše hribovite kraje neobhodno potreben.

Zastran učenja nemščine je splošna tožba, da se otroci že v prvem razredu nauče nemški brati in pisati in odločenih je za nauk toliko ur, kolikor se učiteljici potrebno zdi, da omenjeni namen doseže. V drugem razredu je danih nemščini že stanovitnih šest ur na teden, slovenščini pa samo štiri. V tretjem in četrtem razredu ima zopet nemščina po pet ur na teden. Iz tega je razvidno, da se bolj streže nemškemu kakor pa materinemu slovenskemu jeziku in vender naši kmetski otroci ostanejo, z majhnimi izjemami vsi pri kmetskem opravilu, kjer ne potrebujejo nikoli nobene nemščine. Skušnja nas tudi uči, da taki otroci svojo nemščino doma v kratkem času popolnem zopet pozabijo tako, da je ves nemški nauk popolnem zastoj. Imajo pa otroci zavolj njega škodo, da so zastoj trošili svojo dušno moč in zamudili čas, v katerem bi si bili lahko kaj družega v resnici koristnega naučili in zlasti popolnem izučili se v svojem materinem slovenskem jeziku, kar zdaj poleg obile nemščine ni mogoče. Tako naša šola nikakor ni primerna našim kmetskim potrebam, ker so otroci preveč učijo tega, česar pozneje nikdar ne potrebujejo, in premalo tega, kar jim je za kmetsko življenje v resnici potrebno. Zatorej je splošna želja naše občine, da se sedanja šola prenaredi in misli se, da bi se kmetskim potrebam najbolje ustreglo, ako se upelje poludnevni pouk in se odpravi nemščina tako, da se jo bodo učili samo tisti, katerih stariši bi to zahtevali.

Potem bi otroci lahko starišem tudi kaj pri delu pomagali; imeli bi redno hrano in se v rasti ne zatirali, imeli bi pa tudi dovolj časa, naučiti se popolnem svojega slovenskega materinega jezika in tudi marsikaj drugih, kmetu potrebnih vednostij. Kateri stariši bi pa imeli namen svoje otroke poslati na višje šole, ali odločiti jih za kak stan, ali za kako opravilo, pri katerem je nemščina treba, ti bi potem zahtevali, da naj se njih otroci tudi v nemščini poučujejo.

Županstvo Šmartinsko je po sklepu občinskega odbora poslalo to prošnjo vis. slav. deželnemu šolskemu svetu, naj on blagovoli dosedanja učni načrt za Šmartinsko šolo tako prenarediti, da bo nauk v nemščini omejen, kakor občinski odbor prosi, in naj se upelje, kolikor mogoče poludnevni pouk.

Ako bi pa preslav. c. kr. dež. šolski svet ne mogel prošnje zastran poludnevnega nauka sam iz svoje moči uslišati, naj blagovoli nasvetovati sl. deželnemu zboru, da v smislu šolske novele od dne 2. maja 1883. l. § 75 sedanjo postavo, kolikor je treba, prenaredi.

Ker pa do zdaj na to prošnjo ni nobenega odgovora, drzne se Šmartinska občina predložiti prošnjo, kot peticijo sl. deželnemu zboru, da bi ta blagovoli storiti, kar se mu primerno zdi, da se želja Šmartinske občine spolni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. septembra.

Nemški Schulverein je v poslednji seji dovolil remuneracije več učiteljem v Kočevji, kateri so se odlikovali s poučevanjem nemščine, se ve da po slovenskih krajih tega okraja. Šoli za leseno obrt v Kočevji dovolil je za prihodnje leto 1800 gld.

Ceski listi so vsi jako zadovoljni, da je dr. Herbst svoj predlog o razdelitvi okrajev po narodnostih stavil v českem deželnem zboru. V tem vidijo, da je vodja českih Nemcev neposredno priznal, da je le deželni zbor kompetenten za rešitev jezikovnega vprašanja. To so Čehi tudi trdili pri debati o Wurmbrandovem predlogu v državnem zboru.

Izid **hrvatskih** volitev napravil je v Pešti jako neugoden utis. Magjarski listi so kar besni na Hrvate. „Nemzet“ obžaluje, da se je pomnožilo število Starčevićevcev in pomanjšala zmerna opozicija. Zlasti pa obžaluje, da so propali baš oni možje narodne stranke, kakor Josipović in Miškatović, ki so bili najbolj navdušeni za ogersko državno idejo v Hrvatskeji. „Pesti Naplo“ pa misli, da so stvari že prikipale na vrhunec. Novovoljeni sabor bode kmalu postal nemogoč in potem se bode pokazalo, da se ustavne razmere na Hrvatskem ne morejo obraniti. Prijeljivost nasproti Hrvatom ni dosegla svojega smotra, treba bode temeljito predrugačiti pogodbo s Hrvatsko. Kako premeno pogodbe bi Magjari želeli, si lahko mislimo.

Ogerska vlada misli neki, da se baron Sennyey imenuje kot judex curiae in ob jednom kot predsednik gospodske zbornice. Sennyey bil je jako spoštovan mej konservativci, zato pa vlada misli, da je on pravi mož, ki bode s svojim uplivom na konservativce pomagal, da prodre v gospodski zbornici vladni načrt reforme te zbornice.

Vnanje države.

Oficijozni organ ruske vlade „Journal de St. Pétersbourg“ pravi, da je **shod treh cesarjev** imel samo mirovni pomen. Vsa bodoča vprašanja se bodo v sporazumljeni reševale, ter mir cele Evrope bode vsled tega za dolgo zagotovljen. Varnost za mir ne sloni, kakor pravi tu list, na abstraktnih teorijah in slučajnih čuvstvih, ampak na praktičnem soglasji interesov. Iz tega bi se dalo sklepati, da so se v Skierniewicah dogovorili natančno o vseh vprašanjih, ki imajo važnost za politiko teh treh cesarjev. „Elsass-Lothringische Zeitung“, ki ima zvezo z nemško državno kancelijo, tudi trdi, da se je pri tem shodu dogovarjalo in sporazumelo v vseh političnih vprašanjih, zlasti pa o položaji v orijentu. „Kreuzzeitung“ pa misli, da se je v Skierniewicah ukrepalo, kako zabraniti, da bi egiptovsko vprašanje ne kalilo evropskega miru.

Bivši **srbski** metropolit Mihael, ki je dozdaj bival v Bolgariji, prišel je v Kijev in sveta sinoda mu je odkazalo stalno žilišče v tamošnjem samostanu sv. Mihaela.

bled, kakor bela blazina, na koji je slonel. Jaz pa sem tugoval in liki žalostno solnce upiral tužen pogled v beli obrazek na beli blazini . . .

In zopet je preteklo nekaj dnij, in zopet so v noči gorele bele sveče v palači meni nasproti. In žalostno brléle so sveče in tugovale z mojim srcem.

Tam sredi sveč pa je ležal blede obrazek mrzel na beli blazini

* * *

Bilo je po leti. Jaz pa sem se vozil po prašnej cesti iz mesta, tija na deželo, kder je stala sredi zelenega drevja in pestrih gredic vila mojega strica. In vozil sem se in po glavi rojile so mi misli, misli nevesele, dokler se nesem pripeljal do svojega cilja. — Tu doživel sem dogodbico. Dasi je „ein altes Liedchen“, vender kali mi okó vzpomin na njo:

Zjutraj je bilo. Solnce je sicer že vzšlo, a žarki njegovi so bili motni in slabi. Cvetke na vrsti okrog vile otresale so roso. In jaz? —

Ich wandelte unter den Bäumen
Mit meinem Gram allein,
Da kam das alte Träumen
Und schlich mir in's Herz hinein.

To že pač tako pride.

Ko sem sanjal tako „pod drevjem“, ozrl sem

se na vrt sosedne vile. In ondu sem opazil ob železnem ploti sloneti deklico kakih trinajstih let. Ob ploti je slonela in — jokala. Pristopil sem torej k njej in jo vprašal, kdo jo je razžalil.

„Razžalil? Nihče!“ odgovorila je z mehkim glasom in otrla lice svoje žametovo, „a hudo mi dé, ker bom morala zapustiti zelene trate, bistri potočič, mile cvetke in vse, ah vse! . . .“

In zopet polil jej je ličice potok solz. Jaz pa sem trpel z njo, saj ona je bila tako dobra, tako krasna!

In obljubil sem jej, da se to ne bode zgodilo, da bom jaz prosil za njo, naj ostane še tu. — Ujasnilo se jej je ličice in hvaležno uprla je v me svoje rosno oko:

„Kako dobri ste Vi gospod!“

Kako dobra bila je ona! — A sedaj ne več, ne, sedaj ne več! —

In odtrgala je rudeč popek in ličice jej je zarudelo, ko mi ga je poklonila. Jaz pa sem jo za plačilo poljubil na bodro čelo. — Potem pa sem hitel k svojemu stricu, naj pregovori svojega sosedo, da pusti pri nas hčerko Berto, ker se tako težko loči od tega kraja, ah, tako težko!

In zgodilo se je tako. Bertin oče odpeljal se

je v mesto, ona pa se je preselila z guvernanto svojo v vilo mojega strica.

Čemu bi tudi človek žalil mlado srce? —

In sedaj vzprehajala sva se z Berto po zelenih tratih okrog čilega potoka in gojila ter prilivala pisanim cvetkam. Tako tekli so nama veseli dnevi in — dotekli . . . O slovesi pa sem moral obljubiti Berti, da jo bodem, „ko bo velika“, vzel za ženo, da bova tudi potem se vzprehajala po zelenih tratih krog čilega potoka in gojila ter prilivala pisanim cvetkam.

Jaz pa sem ji obljubil rad — saj ona je bila tako dobra, tako krasna! — — — — —

Usoda vrgla me je v življenje velikomestno — dunajsko.

In časih pohajal sem po Dunaja širokih cestah sam — in vzpominjal se stričeve vile in — Berte. Tedaj pa me je gnalo srce iz daljnega mesta proč tja daleč, daleč, „več ko tri sto ur hoda“.

A stoprv v petem letu mojega dunajskega životarenja in sanjarstva privela me je usoda zopet k stricu.

In zopet sem se vzprehajal „pod drevjem“ in sanjal. Ozrl sem se na vrt sosednje vile. Ondi pa sem opazil ob železnem ploti sloneti devo kakih

Katkova organ „Moskovskija Vedomosti“ so prinesle dolg članek proti ruskim Poljakom. Ta list pripada k onej stranki, ki le v pravoslavji vidi srečo slovanstva in je dosledno proti spravi s poljskim narodom. Ta list dolži Poljake, da jim ni toliko za ohranjanje in razvoj svoje narodnosti, kakor za zatiranje mirnega sosednega naroda. Ko bi šlo samo za ohranjanje poljske narodnosti, bi v Rusiji že davno ne bilo poljskega vprašanja. A poljska žlahta je zgubila svoj narod, sedaj pa hoče iz Litavcev in Rusov napraviti element, nad kojim bi gospodovala. H koncu pravi ta list, da vsako sporazumljenje s poljsko žlahto bilo bi za Rusijo velika zmota ali izdaja. Se ve, ko bi se v Rusiji povsod tako govorilo, bi sprava mej Rusi in Poljaki ne bila mogoča. A velik del ruskega naroda in časopisja pa drugače sodi o Poljaki, to kaže članek „Ruskega Kurjera“, katerega smo ob kratkem priobčili v našem listu. Pa tudi drugi tako potrdi? Zato, ker imajo Novoje Vremja, Novosti itd. pišejo jako prijazno za Poljake. Nadejamo se, da bode prepričanje teh, ki vidijo, da je v poljsko-ruskem sporu kvar, v sporazum ljenji pa korist za slovanstvo, nadvladalo.

Mej belgijskim liberalnim prebivalstvom je velika razburjenost, ker je kralj sankcioniral ustavo. Bati se je še ustaje. Liberalni listi opominjajo k miru, kajti ustaja bi le škodovala liberalnej stvari. Hitro bi jo zatrti vojaki, in ne le belgijska, temveč vse evropske vlade bi porabile to priložnost, da proglase liberalizem za sovražnega monarhiji in povsod bi se odprla še širje vrata reakciji. Zakaj so pa liberalci belgijski tako potrti? Zato, ker imajo malo upanja, kmalu priti na državno krmilo. Tamonjšni liberalci neso samo gojili svobodnih načel, pod krinko liberalizma so pridno žulili narod, in zaradi tega zgubili zaupanje naroda.

Angleški vladi prijazen list „Pall Mall Gazette“ prinesel je od nekega strokovnjaka dolg članek o angleškem vojnem brodogradnji, ki kaže na velike pomanjkljivosti. Če tudi se je poslednja leta povzdignila nevarnost, vendar je Anglija, pravi omenjeni list, zmanjšala budget za pomorstvo. Francija ima že več kanonov in starih ladij, v številu oklopnih in njih hitrosti se pa Anglija tudi jedva more meriti z njo. Francija in njeni zavezniki bi Anglijo uničili na morji. Pa tudi Francija vsako leto napravi več novih ladij, kakor Anglija, in v dveh letih bode imela več oklopnih kakor Anglija. Angleški topovi na ladijah so v resnici lažji in slabši od francoskih. Francozi imajo boljše ladje v Kitaji. Chilenci in Braziljanci pa lahko pomedo angleške ladje v tistem in južnem atlantskem oceanu. Angleških stražnih brodov ni dovolj za varstvo trgovskega brodogradnje. Ladijedelavnice za popravilo ladij neso dovolj urejene. Samo dve pristanišči sti dovolj zavarovani proti sovražniku, vse druge lahko zavaruje. Dobrih pomorščakov primanjkuje, rezerva je premajhna. Skoro neverjetno se glasi, da nema Anglija še nobene dodelane torpedne ladje. Ves članek dokazuje, da bo treba Angliji hitro izboljšati in povečati brodogradnjo, če neče poginiti.

Več egiptovskih plemenitnikov hoče angleškemu nadkomisarju Northbrook izročiti neko adresno, ki mu pa najbrž ne bode ugajala. V tej adresi bodo izjavili, da Angleška še ni nič storila, da bi izboljšala njih stanje, temveč spravila je le deželne finance in upravo v nered. Na višja mesta je povsod nastavila Angleže in tako ponižala domače uradnike in častnike. Meje dežele je sovražniku pustila odprte, in pustila je tam v daljavi prevagajoči sili sovražnikovi potreti domače vojake. H koncu adrese pa bodo prosili ga, da poroča svoji vladi o položaju dežele, kakoršen je v resnici, ter tako raztrga zagrinjalo, ki skriva njih bedo. Misli se, da Northbrook ne bode vsprejel deputacije, ki mu ima

osemnajstih let. — Krog nje pa so frfotali kakor metulji krog cvetke svetli oficirski in delali z orožjem svojim nemir. In mlademu dekletu so s puhlim svojim govorčenjem sadili v mlado srce kal razuzdanosti... Nekoliko časa gledal sem to grupo, potem pa sem se obrnil v stran.

Od daleč čulo se je zvonjenje vaških zvonov in meni se je zdelo, da čujem v tem zvonjenju glas, ki mi citira na uho besede modernega Lazarja:

Am leuchtenden Sommermorgen
Geh' ich im Garten herum,
Es flüstern und sprechen die Blumen,
Ich aber, ich wandle stumm.

Es flüstern und sprechen die Blumen,
Und schauen mitleidig mich an:
Sei unserer Schwester nicht böse,
Du trauriger, blasser Mann!

In tekla so leta in se zavijala bolj in bolj v temno preteklost. Jaz pa sem živel mej podunavskimi Feaki življenje nefeško. —

In dobil sem od strica pismo, ka je zapustila Berta dom svojega očeta inšla z nekim lajtnantom, sam Bog ve kam. —

In Berta je bila dobra, tako dobra, a sedaj ne več, ne več:

Sie hat ja selbst zerissen,
Zerissen mir das Herz!

T. Č.

izročiti to adresno. — Egiptovska vlada je sklenila ustaviti amortizacijo državnega dolga, in da se izroče preostanki, ko se bodo poplačali kuponi, finančnemu ministru. Ta sklep se je že objavil komisiji državnega dolga.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Danes in jutri se predstavlja „Narodnemu domu“ (v korist lepa naša opera „Jamska Ivanka“, pri katerej sodelujejo gospa Em. Gerbičeva, gospa Odijeva, gosp. Meden in gosp. Štamcar. Navedena imena so nam porok, da se nam je nadejati izrednega muzikalnega užitka, zlasti, ker se ta opera odlikuje po lepej muziki in ker nastopi tudi pevski zbor Čitalnice Ljubljanske.

— (Predsedništvo podpornega društva v Gorici) je proti odloku c. kr. okrajnega glavarstva, s katerim se je nameravana slavnost blagoslovljenja zastave zopet prepovedala, ušlo priziv. Vrh tega sta se predsednik Fr. Povše in odbornik dr. N. Tonkli preteklo sredo v tej zadevi peljala v Trst k namestniku. A, kakor piše „Soča“ ni upanja, da bi se slavnost dovolila, dokler razsaja kolera.

— (Iz Ptuj) se nam 19. t. m. piše: Našo Čitalnico praznuje 5. oktobra t. l. svoj 20letni obstanek. Dotični spored se v kratkem razpošlje. Nadejati se je mnogobrojne udeležbe. Potrebno je, spominjati se tistih mož, ki imajo za ustanovitev naše Čitalnice največ zaslug in kateri so bili takrat v odboru. Imena teh gospodov so: Čuček Avgust ravnatelj; Šenvelter Ivan, podravnatelj; Herman Mihael, tajnik; dr. Petovar Ivan, blagajnik; — Krajnc Fran, dr. Mravljak Anton, Raič Božider, Švagl Dragotin, dr. Vošnjak Josip.

— (Iz Zagreba) se nam 19. t. m. piše: Z veseljem konstatiram, da je včeraj in danes imela neodvisna narodna stranka nekoliko več sreče. Voljeni so: dr. Derenčin v Ozlji, dr. Mazzura v Klanjci, in v Krapinskih toplicah, Zorič v Sesvetih, Reizer v sv. Nedelji. Starčevići neso nikjer zmagali. Vladini so tudi spravili v zbor dva svoja korifeja, Miškatovića, ki je voljen v Dvoru in dra. Spevca, ki je voljen v Gospiću. Nadalje voljeni so vladni kandidati: minister Kol. Bedeković v Ogulinu, Vukotinović v Ludbregu, dr. Medaković v Gračacu, Peter Sliepčević v Glini, Dane Stanković v Karlovcih, Gj. Gjurgjević v Dalji, Dane Stanković v Erdeviku, Jaić v Djakovem, grof Norman v Valpovu. — Vladina stranka ima sedaj 65 sedežev, Starčevićeva 23, neodvisna narodna stranka 15, divjaki so 4. — Neodvisna stranka bode zelo pogrešala dra. Vojnovića in dra. Račkega. Iz Zlatara se čuje o ekscesu, ter je danes odpravljeno nekaj vojakov tja. Tam bode voljen gotovo kandidat stranke prava.

— (Iz Žavca) se nam piše: Pretekli ponedeljek prišli so v Žavec vrli slovenski pevci iz Hrastnika. V. g. Kukeca pivarni improvizoval se je prava narodna veselica z izvrstnim petjem in raznimi napitnicami, izmed katerih je v vsem v srce segala krepka napitnica jednega došlih gg. pevcev in nagovori gg. Havzenbillerja in Širce. Hvaležni gg. pevcem za prelepo zabavo, kličemo iz srca: Živeli!

— (V Celji) bila je 17. t. m. končna obravnava o znanej aferi nemškega šulferajna v Šent Juriji na juž. železnici. Obtožence zagovarjal je dr. Srnec. Obsojeni so bili: Matija Zupanec na 6, Martin Kurnik na 3, Anton Nikola na 3, Mihael Čatež na 2 meseca teške ječe. Te štiri žrtve nemškega šulferajna zadene torej dvojna kazen: najprej so jih Celjani z bokserji topli in sedaj morajo še sedeti.

— (Učitelji so imenovani:) Jakob Dimnik za Postojino, Anton Pegan za Planino, Andrej Pernc za Vipavo, Žirovnik Josip za Begunje.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Hudo delstva uboja zatoženi Alojzij Vojt iz Zagorja bil je včeraj nekrivim spoznan.

— (Kmetijska razstava v Krškem) od 28. septembra do 3. oktobra t. l. v šoli. Odprta vsak dan od 9.—12. ure popoldne in od 3.—6. ure popoldne. V nedeljo: Ob 9. uri sv. maša; ob 10. uri odprtje; ob 3. uri govor kmetijskega učitelja gosp. G. Pirca v šoli. Ob 4. uri tombola pred šolo. Karte po 10 kr. se kupijo v šoli. Dobitki, 100 gl. vredni, so kmetijske stvari. V sredo: Razstava goveje živine. V četrtek: Razstava konj. V petek (dopoludne): Delitev daril za kmetijske pridelke. Ustopnina 10 kr. Razstavni odbor.

— (Toplice na Dolenjskem) obiskalo je od 15. avgusta do 15. septembra t. l. 35 gospodskih, 24 pa kmetskih ljudij in 26 prehodnih gostov. Vseh

vkupje obiskalo je letos 996 gostov to kopel, torej 509 manj, nego lani. V knežji kopeli kopalo se jih je 235, v srednjem kopališču 409. Pristojbine za vse kopeli znašale so 800 gold. 18 kr. Upajmo, da bode drugo leto še boljše.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 20. septembra. Slovenski poslanci so se združili s konservativci v skupni klub ter so imeli že včeraj prvo skupno sejo. Skupni klub šteje 21 članov.

Inomost 20. septembra. Mej včerajšnjim umetalnim ognjem bili so oba župana in načelnik pevskega društva pozvani pred cesarja, kateri je globoko ganjen se zahvalil za velikanski vsprejem.

Imst 20. septembra. Pri splošnem navdušenju odpeljal se je ob 8. uri zjutraj otvornilni vlak Arelske železnice iz Inomosta s cesarjem, nadvojvodo Rainerjem, ministri in gosti. Vse postaje so okrašene, povsod hoch-klici, cesarska himna in streljanje s topiči ob železnici.

Dunaj 20. septembra. Posebno izdanje „Pol. Corr.“ poroča, da so anarhista Kameronerja danes zjutraj obesili na podlagi vojaško-sodnijske obsodbe, veljavne z dnem 15. t. m. Oficijozno poročilo našteva zločine, katere je Kameroner deloma sam, deloma v zvezi s Stellmacherjem izvel in poudarja, da je Kameroner ne samo vse priznal, temveč tudi marsikaj izpovedal o svoji stranki, njenej organizaciji ter izjavil, da bi tudi nadalje delal propagando za dejansveno delovanje.

Razne vesti.

* (Vražje v Parizu.) Neverjetno, a resnično je, da vladati tudi v Parizu, v metropoli omike in novih krojev, vraža in praznovstvo; vsaj tako pripoveduje Francisek Sarcey v svoji zadnji „Revue“ in se norčuje iz ranjih vražnih pojavov v omikanej stolici Francoske. Čudno se nam zdi, da pisatelj še hoče konstatovati, da ne samo vse železnice, ampak tudi omnibusi in izvoščeki v petek, v dan nesreče, v resnici vedno in redno veliko manj zaslužijo, nego v drugih dneh. Strah pred številko (gotovo prav nedolžno) 13 je večji in hujši, nego pred kolero. Nedavno se je imela zbrati v krasnej dvorani neke imenitne Pariške gostilne družba 14 umetelnikov in pisateljev k večernej pojedini. A kako se čudijo in prestrašijo, ko izostane 14ti. Hitro tečeta dva zbranih gospodov na ulice in ondu za božjo voljo prosita nekega še dosti čedno oblečenega in rednega kočijaža, da za precejšnje plačilo pri veselici in pojedini s svojo prisotnostjo paralizuje nesrečno številko — 13.

* (Ugovor.) Uradni sluga: „Jaz sem prišel Vas zarubit!“ — Grobokop (pomolivši glavo iz zemlje): „Tako! To je pa že preveč, — človek danes še v gomili nema miru!“

Tuji:

dne 18. septembra.

Pri Slonu: Lorenz z Dunaja. — Rapock iz Hrvatskega. — Stern, Milanković iz Gorice. — Pekarek iz Rudolfovega.

Pri Malici: Schweitzer z Dunaja. — Globočnik z Gorenjskega. — Kralovsky z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. sept.	7. zjutraj	740-72 mm.	+13-4°C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	737-96 mm.	+23-4°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	737-62 mm.	+17-4°C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura +18-1°, za 4-3° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 20. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	75 kr.
Srebrna renta	81	90
Zlata renta	104	85
5% marcna renta	95	90
Akcije narodne banke	852	—
Kreditne akcije	295	90
London	121	70
Srebro	—	—
Napoli	9	68
C. kr. cekini	5	78
Nemške marke	59	65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	60
Ogrska zlata renta 6%	122	70
„ 4%	92	50
„ papirna renta 5%	88	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	212

Ustanove.

Za 1884. leto ima magistrat sledeče ustanove podeliti:

1. Jan. Bernardinjevo v znesku . 80 gld. 35 4r.
2. Jurij Thalmeinerjevo v znesku . 86 " 26 "
3. Jos. Jak. Schillingovo v znesku . 73 " 50 "
4. Jan. Jošt Weberjevo v znesku . 82 " 52 "

Pravico do teh ustanov imajo hčere Ljubljanskih meščanov, katere dokažejo, da so meščanke, revne, poštenega obnašanja in da so se letos omožile.

5. Jan. Nik. Kraškovičovo v znesku 75 gld. 60 kr., do katere ima pravico nevesta ubozega meščana, kmeta, rokodelca ali delavca Št. Peterske fare.
6. Jak. Ant. Fancojevo v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sinovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imati pravico dve najbolj revni deklici.

8. Jan. Krst. Kovačovo v znesku 151 gld. 20 kr., katera se ima razdeliti med štiri v Ljubljani bivačice revne očete ali udove matere, ki imajo po več otrok in uboštva neso sami krivi, oziroma same krive.

9. Helene Valentinjevo v znesku 84 gld., katera se ima razdeliti med otroke, ki so v franciskanski fari v Ljubljani rojeni, nemajo starišev in še neso 15 let stari.

10. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katera se ima razdeliti med štiri uboge posle, ki neso več za delo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove uložé naj se s potrebnimi prilogi vred do **zadnjega oktobra t. l.** pri magistratu.

Kdor hoče za več ustanov prositi, mora za vsako ustanovo posebno prošnjo uložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 14. dan septembra 1884.

Župan: Grasselli.

25. septembra 1884 dopoldne ob 9. uri začne se z odlokom c. kr. deželne sodnije v Ljubljani z dné 16. septembra 1884 št. 5664 dovoljena prostovoljna javna dražba na drobno

Janez Marolt-ovih posestev

na mestu teh in sicer:

hiša na Glincah pri Tržaški cesti, s prodajalnicjo,

magacini, zemljišča v mestnem gozdu, na Viči, Dobrovi in Podsmreko.

Dražbeni pogoji ležé pri sodnijskem komisariju **dr. Franu Vok-u**, c. kr. notarji v Ljubljani, na ogled. (597—1)

Oprava za specerijsko prodajalnico

se cenó prodá Pred škofijo št. 11. (569—1)

Vinograd II. vrste

je na prodaj

(563—3)

* **trgovljo vred** v sloveči **Trški gori** hiš. šte. 4, 1/4 ure od **Krškega**, v katerem priraste poleg izvrstnega belega tudi do 35 veder najboljše črnote ter raznovrstnega plemenitega sadja. **Trsja** je nad 3 orala; z **vrhom**, **sadonosnikom**, **njivo**, **košenino** in **gozdičem** vred pa meri **polpeto oralo**. Hiša s 4 sobami itd. je tik ceste, v **zidanci** sti 2 preši s potrebno vinsko posodo in orodjem. Cena je nizka. Od kupnine zna polovica na posestvu proti 4% obrestim več let ostati. Več se izve pri **F. Jamšek-u** v **Reichenburgu** blizu **Krškega** (Gurkfeld).

Sveže došle

Pražke svinjske gnjati,
razne salame in Tilsitski sir
ter Kozlerjevo pivo v buteljah

prodaja

(561—3)

GOTTLIEB ŠTASTNY,

prodajalec delikates, Šelenburgove ulice h. št. 6.

V BLANKE-jevi TISKARNI v PTUJU

je ravno izšla nova knjiga:

Sv. Frančišk, vtemelitelj III. spokornega reda.

Molitvenik zlasti za tretjerednike, pa tudi za druge verne kristjane.

Drugi popravljen in pomnožen natis, s pristavkom:

Za leto 1884 izdani razglasi sv. Očeta Leona XIII. zadevajoči III. red,

sostavljen od

(595—1)

Fr. S. Bezjak-a, župnika pri Sv. Marku niže Ptuj.

Cena: nevezan 30 kr., v pol usnji 60 kr., v usnji 90 kr., z zlatim obrezom 1 gld. 50 kr. Za dopolnilatev po pošti pridene se znesek od 10 kr.

izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dve stanovanji

v 1. in 2. nadstropji na Slaninskem trgu (Speckplatz) v Sternovej hiši v **Kranji** se takoj odda **v najem** ali se pa ta hiša **prodá** pod ugodnimi plačilnimi pogoji. — Kaj več se izve pri **J. Stern-u** in **sinovih** v **Zagrebu**. (592—2)

O. k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jak,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—32)

6letna garancija!

Podnik brezplačno. Na mesečne obroke po 4—5 gl.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz

(476—11)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „**Germania**“, 4200 ton, 10. oktobra.
„**East Anglia**“, 3200 „ okoli 25. „

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

(552—14)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenalo Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

VIZITNICE

priloga

„**Narodna Tiskarna**“

po nizkej ceni.

zobe in zobovja
ustavljajo po najnovjšem ameriškem načinu brez vsake bolečine ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Šivalni stroji, Wertheim-ove blagajnice.

Fran Detter

v Ljubljani, Glavni trg h. št. 168,

priloga svojo bogato zalogo vsakovrstnih

šivalnih strojev

po najnižjih tovarniških cenah s 5letnim jamstvom. — Solidnim ljudem dajó se ti stroji tudi, če se takoj plača samo 10 do 15 gld., na mesečne obroke po 4 do 5 gld., kar napravo takega stroja jako olajša, tako da se plačevanje nič ne čuti.

Stari ali taki stroji, ki več dobro ne šivajo, popravljajo in čistijo se v mojej mehanični delavnici. Tudi se stari ali sicer ne ugajajoči stroji zamenjajo in vzamejo v račun.

Velika zaloga

delov šivalnih strojev, olja, šivank, svile, sukanca, ovčje volne in pavole za pletenje itd.

vedno sveže blago po čudovito nizkih cenah.

Velika zaloga

F. Wertheim-ovih blagajnic

ravno tako po najnižjih tovarniških cenah, ako se želi tudi na mesečne obroke.

Bolj hvaliti mojega, skoraj v pol cesarstva kot solidno in reelno znanega podjetja, katero že čez 13 let obstoji na tujem mestu, in je z vsemi potrebnimi pripomočki času primerno oskrbljeno, mislim, da ni treba.

Zunaj vsprejemajo moji potniki, ki imajo pri sebi kolekovana pooblastila, vsa naročila in tudi brezplačno dajó potrebni pouk v šivanji s strojem.

Z velespoštovanjem

(577—2)

FRAN DETTER.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Potovalnega zastopnika

za jako ugodnih pogojev vsprejme (591—2)

glavni zastop banke „**SLAVIJE**“ v Ljubljani.

Fin med v satovjih

se dobiva pri

(557—6)

Oroslavu Dolencu

v Ljubljani, v Gledaliških ulicah.

JOSIP PEROVŠEK,

knjigovez v Novem mestu,

se slav. p. n. občinstvu na Dolenjskem toplo zahvaljuje za do sedaj v njegovej stroki obilo izkazano mu zaupanje in naklonjenost, ter se ob jednem priporoča, da bi ga tudi v prihodnje blagovolilo počastiti z mnogobrojnimi naročili, katere bode točno, elegantno in ceno izvrševal.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Perovšek,

(589—3)

knjigovez.

Zobobolje

ozdravi takoj

pristna dr. POPP-ova

Anatherin ustna voda.

Gospodu dr. J. G. POPP-u,

c. kr. dvornemu zdravniku za zobe, na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Ko so me najhuje zobe boleli, poskusil sem rabo Vaše slavne Anatherin ustne vode in pri tej prici so bolečine ponehale.

Jaz moram zato biti Vam hvaležen in Vašo Anatherin ustno vodo vsem trpečim za zoboboljem najtoplejše priporočati. (217—2)

V Zadru, v 4. dan januarja 1879.

Dr. Anton Nicolo Martinov.

Občinstvo se prosi, da vedno zahteva izrečno izdelke c. kr. dvornega zdravnika za zobe dr. Popp-a, in le take vzame, ki imajo mojo varstveno znamko.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postajni: A. Leban, lekar; v Škofje Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Melki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Rizzoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Crnomlju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.